

szóló ottani törvény hatását az 1909. évi december 30-án kelt (Osztrák Birodalmi Törvénylap 221. sz.) osztrák törvény 1910. évi január 1-étől 1910. évi december 31-éig meghosszabbította.

A munkapártból. A nemzeti munkapárt országos körében ma este nagyszámban jelentek meg a kör tagjai; a kormány részéről ott voltak: *Héderváry* Károly gróf miniszterelnök, a ki a pályaudvarról egyenesen a klubba hajtatott, *Lukács* László pénzügyminiszter, *Serényi* Béla gróf földművelésügyi miniszter és *Székelly* Ferenc igazságügyi miniszter, továbbá *Kálmán* Gusztáv kereskedelemügyi államtitkár. A miniszterelnök az est folyamán minisztertársaival hosszabban beszélgetett.

A német császár Magyarországon

Budapest, szept. 16.

Vilmos német császár ma Budapesten keresztül Baranyamegyébe utazott *Frigyes* királyi herceghez vadászatra. Már ma meg is kezdődött a vadászat és holnap hajnalban folytatják. A császári vendég utiprogramjában tudvalevőleg az a változás történt, hogy ezuttal a kolera miatt elkerülte a német császár Mohácsot. Ma azt jelentik, hogy ez az intézkedés Mohácson elégedetlenséget kelt, holott magyarazata nagyon természetes és érthető. A mikor ugyanis a díszítő munkát jóformán befejezték, kérdést intéztek a Mohácson időző közegészségügyi felügyelőhöz, hogy *vállal-e garanciát* arra nézve, hogy a fertőzés lehetősége kizártnak tekinthető. Az egészségügyi felügyelő igen természetesen erre nem mert garanciát vállalni s ezért történt intézkedés Mohács elkerülésére.

Átutazás Budapesten.

Vilmos német császár ma reggel hat óra körül különvonatán Budapestre érkezett. A különvonat, a melyet Zsolnától Kiskőszegig *Marx* János magyar államvasuti elnök-igazgató kísér, a kelenföldi állomáson megállt egy percre, hogy a reggelit s a hozzá való süteményt fölvegye, azután tovább robogott Kiskőszeg felé. A reggelit tegnap táviratban rendelte meg a porosz udvari konyhaigazgatóság a magyar államvasutak igazgatóságánál. Tejet, tejszínt és tizenkétféle süteményt rendeltek, a mit az igazgatóság ugyanannál a budai pékmesternél süttetett, a ki a királynak is süt, a mikor Budapesten van. A császári vonat ablakai mind le voltak függönyözve, mert a császár és kísérete még aludt.

Megérkezés a vadászterületre.

Pécs, szept. 16.

Vilmos császár a 6 termeskcoból összeállított udvari különvonaton 11 óra 38 perckor Pécsre érkezett. Kíséretében voltak *Marx* János máv. elnök-igazgató, *Bacsinszky* zágrábi üzletvezető, *Szikla*, *Spiegler* és *Pellet* felügyelő. A vonatot *Fränkl* Ottó zágrábi, Pécsről tovább pedig *Pártos* Ottó pécsi fűtőházi főnök vezette. Az udvari vonat Pécsen lokomotívot cserélt és öt pernyi időzés után kirobogott a pályaudvarról. A pályaudvar perronját még a vonat érkezése előtt teljesen elzárták a közönség elől.

Félmónostor, szept. 16.

Egy óra kilenc perckor érkezett a vonat *Pélmónostorra*. Itt tér el az út Kiskőszegre a siklósi szárnyvonalon, a melyet csak néhány hete adtak át a forgalomnak. A császári vonat öt percig állott a szépen földszitelt pályaudvaron, gépet cserélt, majd folytatta útját Kiskőszegre. Kiskőszeg a Duna mentén fekszik, magas dombon. A folyó egyenes vonalban jön ideig Mohács felől, azután nagy kanyarokkal halad tovább a község alatt. A tulsó oldalon füzes terület, följebb pedig a béklyei rengeteg húzódik tova, a melynek a szélén fekszik, festői szép helyen, a karapancsai kastély.

A vasuti állomás a Dunaszélen áll. Zöld lombok girlandjai, zászlók és cimerek díszítik. A pályatestet finom, sárga homokkal hintették be. A hol a pályaudvar végződik, van a dunai kikötő. Onnantól kezdve a pályaudvar egész környékét elzárták és a csendőrök csak a jeggyel rendelkezőket bocsátották a kordon mögé. A rend főtartására széleskörű intézkedéseket tettek. *Ziegler* tábornok, a csendőrség főparancsnoka tegnap személyesen vette át a vezetést a Baranyamegyéből és Budapestről összevont 340 csendőrön. Mellette *Csathó* alezredes

teljesít szolgálatot. A miniszterelnök megbízásából *Szabó* László miniszteri tanácsos intézkedik.

Délután egy órakor a Dunagőzhajós Társaság *Taussig* nevű hajóján érkeztek Kiskőszegre *Frigyes* királyi herceg és neje, *Izabella* királyi hercegnő. A hajó a rögtönzött kikötővel szemben helyezkedett el, a mely szintén díszben van, előtte díszsátor. A második sínpartól, a hol a különvonat megáll, a kikötő sátráig értékes szőnyeg terül el. A sátor drapériákkal, magyar és német cimerekkel és délszaki növényekkel ékes. A *Taussigról* motorcsónak hozta partra *Frigyes* királyi herceget, a kit *Mayer* Emil jószágkormányzó és *Höcker* Gusztáv főfelügyelő kísérték. A királyi herceg szívesen üdvözölte a jelenlevő urakat, a kik már teljes számban összesereglettek a fogadásra és eltársalgott velük.

Néhány perc múlva már jelezték a különvonatot. A vonat lassan csuszott be és a díszsátor előtt állt meg. A második szalonkocsi ajtajában megjelent *Vilmos* császár. Mosolyogva intett üdvözléssel *Frigyes* királyi hercegnek, majd könnyedén leugrott a lépcsőről, a királyi herceghez lépett és meleg barátsággal megrázta kezét.

— *Örömmel jöttem* szíves meghívásodra ismét erre a helyre — mondta a császár.

És hozzáteszi:

— *Nagyon kellemesen utaztam*, nem is volt olyan hosszú az út.

A császár ezután az udvarmesterrel fogott kezét, míg *Frigyes* királyi herceg a császár kíséretével beszélgetett. A császár később *Marx* Jánoshoz, a magyar államvasutak elnök-igazgatójához lépett — a ki a vonatot a határtól kísérte — és meleg szavakban mondott neki köszönetet, hogy utja oly kellemes volt.

— A mikor először itt jártam, tizenhárom évvel ezelőtt, akkor is ön kísért le Béklyére — jegyezte meg. — Nagy idő ez; azóta mind a ketten öregebbek vagyunk.

Majd a terméseredmény felől érdeklődött és a mikor *Marx* azt felelte, hogy a termés jobb, mint tavaly, a császár bólintott fejével:

— Rendkívül szép, örvendetes dolog!

A császár most újra melegen megrázta az elnök-igazgató kezét és *Frigyes* királyi herceghez fordulva, a part felé indultak, a hol csónak várakozott. A csónakra előbb a császár szállott be, azután a királyi herceg, majd a kíséret tagjai. A csónak a *Taussigra* vitte a társaságot, a hol *Izabella* királyi hercegnő üdvözölte a császárt. Az uralkodó kezét csókolt a hercegasszonynak. A hajón a szalonba vonult vissza a császár, majd a fedélzetre jött, a hol bemutatott neki *Csatáry* Frigyes udvari tanácsost és a hajó többi kíséretjét.

A hajó három órakor *Orlicin*-révhez érkezett, a hol motorcsónakra szállt a császár, mely csónakot legutóbbi baranyai vadászata után ő ajándékozott *Frigyes* királyi hercegnek. Az udvari fogat elvitte azután a császárt és kíséretét a karapancsai tölteztől az új kastélyba, a melynek helyiségeit a császár sorban megtekintette és elragadtatással szölt a kastély berendezéséről. Dicsérte *Izabella* királyi hercegnő mindenre kiterjedő figyelmét és a berendezésnél tanusított izlését. Gyorsan átöltözködött, díszkabátját egyszerű vadászruhával váltotta föl, lakkcsizmája helyett bagaria-csizmát vett föl, kocsi ült és kíséretével együtt a vadászterületre hajtatott.

Vilmos császár a mai cserkészeten két ritkaságszámba menő szarvast lött, egy remek szép és erős tizenhat ágazatú agancsost és egy tizenöt ágazatú agancsost. A cserkészeten részt vett *Frigyes* királyi herceg is. A vadászterületen a szarvasbögés tetőpontját érte el. *Vilmos* császár este nyolc órakor tért vissza a vadászkastélyba a cserkészetről és fél kilenc órakor ültek estebédhez. A császár holnap hajnali négy órakor vadászokocsin a rigyető helyekre megy cserkészni.

A császár magával hozta két kedves dajliját is. A vadászszemélyzetén kívül egy titkár és egy írnok is érkezett. Nagy munkát okozott az érkezéskor az igen nagy mennyiségű podgyász kirakása és elhelyezése.

Pécs, szept. 16.

Marx János, a máv. elnök-igazgatója és a többi vasuti főtisztviselő ma délután Kiskőszegről, miután

a német császár megköszönte kíséretüket, Pécsen át különvonaton visszatértek Budapestre. Hétfőn visszajönnek, hogy az udvari vonatot *Barcsig* kísérjék, a hol vezetését a déli vasut igazgatósága veszi át. Mikor a német császárt vivő különvonat *Villányon* átbogott, a császár villásreggelijét fogyasztotta el, majd az udvari vonat utolsóelőtti kocsiába ment és lapokat olvasott. A villányi pályaudvaron több táviratot adatott föl. *Magyaróvárról* naponként szárnyast küldenek a felség konyhája részére. Sört és vajneműt a tescheni hercegi uradalomból.

Szöke Jenőt fölmentették.

— A szécsényi dráma. —

Balassagyarmat, szept. 16.

(Kiküldött munkatársunktól.) *Szöke* Jenő dr. ügyvédet, a ki *Reök* Istvánt agyonlőtte, a balassagyarmati esküdtszék ma fölmentette. Ez a három napos izgalmas tárgyalás szenzációs eredménye. *Szöke* Jenőt a bíróság rögtön szabadon bocsátotta.

A fölmentő verdiktnek van egy mindkét felet kiengesztelő mozzanata. Az esküdtektől három kérdésre várt feleletet a bíróság. Az esküdt polgárok a hozzájuk intézett kérdések közül az elsőre feleltek tagadóan, vagyis kimondották, hogy *Szöke* azért nem bűnös *Reök* megölésében, mert tettét öntudatlan állapotban követte el. Ugyancsak felmentő lett volna az ítélet, ha az esküdtek a mellékkérdések alapján azt mondták volna, hogy bűnös ugyan *Szöke* *Reök* életének kioltásában, de tettét erős fölindulásban rögtön, még pedig azon való felindulásában követte el, hogy *Reök* a feleségével házasságtörést követett el, s ezzel őt jogtalanul, súlyosan megsértette. Ezt a mozzanatot az esküdtek teljesen mellőzték. Az öntudatlanságot vették döntő momentumnak, melyet *Szökének* elgyötört idegrendszerre és az orvosi szakvélemény eléggé támogatott, tehát fölmentették *Szökét* a nélkül, hogy *Reök* Istvánt elítélték volna.

Mielőtt az esküdtek döntöttek, déjelőtt a vádbeszéd és a védelem szava hangzott. *Héray* Andor dr. királyi ügyész jól fölépített nivós beszédében szándékos, de nem előre megfontolt emberölésért kérte a vádlott elítélését. *Kenedi* Géza védő igen nagy hatást keltett szárnyaló beszédében teljes fölmentést kért a házasságtörés és *Szöke* öntudatlansága alapján. Délután az ügyész válasza és a védő felelete került sorra. Majd öt órakor a vádlott nyilatkozott. A védők le akarták beszélni *Szökét*, ki kétségbeesésében amugy is nagyon bőbeszédű volt, hogy utoljára felszólaljon, de *Szöke* görccsösen ragaszkodott jogához.

Alig birt fölállani, s a sirástól csaknem lehetetlen volt beszélnie. A harmadik mondatnál már hangosan zokogott. Arra hivatkozott, hogy tettét szánja-bánja, beszámíthatatlan állapotban, öntudatlanul követte el. Rimánkodva, omló könyekkel fordult az esküdtekhez.

— Ne ítéljenek el! Önök férjek és család-apák. Ne legyen önök közül senki, a ki, mikor hazamegy, s otthon hitvesét s gyermekeit megcsókolja, feleségének kérdésére azt legyen kénytelen felelni, hogy pálcát törtünk a fölött a szerencsétlen ember fölött, a ki elveszítette a hitvesét, el a gyermekeit, el a boldogságát, el az életét.

A szerencsétlen ember magánkívül vonaglott az esküdtek előtt. Jajgatott az esküdteknek, mentsék föl, ne küldjék a fegyház lakói közé. Kezét égre emelte, egész testében vonaglott, szinte elviselhetetlen volt szörnyű kínládása. A vádlott hangjába mind több felsíró hang vegyült. A hölgyek egy része zsebkendőbe törölgette arcát, mások hangosan felzokogtak. Köröskörül férfiak zokogásban törtek ki. A tárgyalóterem siralomházzá vált. Az esküdtek szeméből is hullt a könny.

A vádlott kétségbeesése megrázó kitöréseivel ostromolta az esküdteket:

— Ne ítéljenek el!

Kezét összekulcsolva égre emelte.

— A mindenható Isten kegyelmére kérem önöket, mentsenek föl.

Azután szinte esztét veszítve a vádlottak padjára zuhant. Felsőtestével elterült a padon. A börtönőr alig bírta ismét felültetni.

A mikor a hallgatóság lassankint lecsillapodott, az elnök véglegesen megállapítottnak jelentette ki a kérdéseket, a melyeket még egy